

Takk for oss!

Ved årsskiftet står Utposten foran et redaksjonsskifte. Hvert femte år velges ny redaksjon, og vi som nå har stått ved roret siden 2003 forlater skuta. Å skifte ut redaksjonen jevnlig tror vi har bidratt til at Utposten holder seg «evig ung». Nye mennesker bringer med seg nye impulser!

Avtroppende redaksjon har valgt å la lederen for vårt siste nummer være en liten hilsen fra alle redaksjonens medlemmer – små hverdagstanker om faget og livet oss kolleger i mellom.

Hvordan trives som allmennlege? Jeg tror vi må lete etter «De Små Gleder» – selv en p-pilleforespørsel kan gi deg en god dag dersom du selv er villig til å gi litt av deg selv først. Vis litt engasjement i mennesket som sitter der – bak p-pilleresepten! Jeg tenker ofte: Hun kunne vært dattera mi! Får jeg lokket fram et lite smil fra henne blir jeg akkurat blid nok til å smile til neste pasient, og da går dagen av seg selv, ikke på et høyt intellektuelt nivå, men akkurat passe hyggelig til at jeg fikk en god dag på jobben i dag også!

Vi må prioritere det viktigste.

Mange forventer mye av oss fastleger. Myndighetene, spesialistene, legemiddelindustrien, pasientene, vi selv.

Vi kan ikke, og bør ikke, oppfylle alle forventninger.

Kjernen i medisinen er nå – som i Hippokrates' tid: *Helbrede hvis mulig* (behandle sykdom, ikke sykeliggjøre vanlige livsproblemer), *alltid lindre* (hjelp pasienten til å forstå og mestre sin situasjon og følge pasienten gjennom lidelse og sykdom) og *aldri skade* (drive uforsvarlig legepraksis). Og gi mest til dem med de største behov.

Og ikke minst – ta vare på oss selv, slik at vi bevarer overskuddet, nysgjerrigheten og åpenheten.

Mitt første bidrag til Utposten handlet om «Det musiske menneske».

Når musikkprofessor Jon Roar Bjørkvold bruker dette uttrykket, tenker han ikke bare på det musikalske, men på det skapende og levende i oss alle, det som gjør at vi ikke bare er i live, men lever. Det er «strengen som vibrerer». Øyeblikk der jeg får øye på «strengen» hos en pasient, er gylne. Det krever ofte tid og tillit. Vi er ofte opptatt av å endre pasienten. Dette er det befriende motsette: ikke å bli noe annet, men å bli den du er.

Etter Utposten? Jeg?

Jeg håper det blir som det har vært. Dager på kontoret. Jeg liker kontoret. Jeg liker rutinen. Rutinen som alltid blir annerledes, mer hektisk, mer kaotisk og mer utfordrende enn jeg trodde det skulle bli.

Hver dag.

Jeg vil fortsatt begeistres over alt som blir annerledes, intenst og utfordrende. Det meste vil gå bra, noe vil bli vanskelig.

Kaos og kos på samme dag.

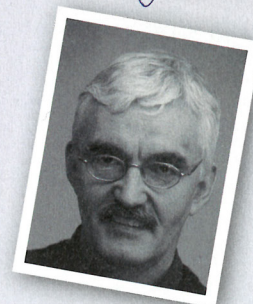
Intet er kjedelig med en fastleges rutiner.

Morsom jobb.

Det holder det.

Jannike Røyne

Ivar Skar

Jannika Fildal

Petter Kelli

Hva gjør det fint å være allmennlege? For meg er det først og fremst de gode møtene. Av og til uventet, en nær kontakt med en vanligvis lukket person, en kjent pasient som forteller en inntrykksfull historie fra sitt liv. Eller å følge pasienter gjennom vanskelige opplevelser, alvorlig sykdom, ut til noe nytt, et fortsatt liv med arr og sår, eller kanskje til en uunngåelig slutt som døden kan være. Det gir en følelse av å være med på noe vesentlig.

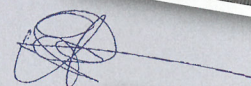

Kari Fjellberg

Allmennmedisin, og samfunnsmedisin kan være en ensom affære. Utposten har gitt meg, både som leser og etter hvert som redaktør, en følelse av at jeg er delaktig i noe større, (ikke nødvendigvis i religiøs forstand) et allmennmedisinsk felleskap. Allmennmedisinen er i kontinuerlig utvikling og det er derfor naturlig at redaksjonen til Utposten også endres. Jeg ser frem mot å få et innblikk i nye aspekter av den allmennmedisinske virkeligheten, nå definert av en ny redaksjon og nye (og gamle) bidragsytere.»

Hver dag på jobb opplever jeg at det ikke nytter å trekke seg helt inn i skallet sitt, bort fra alle utfordringer og ansikter. Jeg må synlig fylle min plass, om jeg vil eller ei. Den plassen kan varme med strålevarme eller sende kalde gufs, sinte drønn, nervøse små lysglimt, for igjen å oppleves lett og luftig som en sommernatt. Helst vil jeg det skal vokse blomster der. Tenk hvis man kunne temme været! – eller kanskje ikke..

W. Brandstorp

Solveig Kuller

Jeg håper at jeg på allmennlegekontoret aldri vil komme til å forføre noen med teknikk og effektivitet. Jeg tror på ro og helhetstenking både i forhold til pasienten og pasientbehandlingen, når det gjelder forebyggende helsearbeid og de praktiske samhandlingsutfordringene. Jeg tror og håper at Utposten kan være en bidragsyter i forhold til å vedlikeholde dette.

Det som er **spennende**
og **viktig** for deg – er spennende
og viktig for **Utposten!**